

ضربه ای که انگلستان در فالکلند خورد

۳ آذر ۱۳۹۴ ساعت ۲۰:۴۱

جزایر فالکلند در اقیانوس اطلس جنوبی که در قرن ۱۸ به تصرف انگلیس درآمد در ۱۹۸۲ مبدل به صحنه یکی از پیکارهای بزرگ تکنولوژیکی نیمه دوم قرن بیستم شد. این جنگ اگرچه از بعد زمینی و نفرات درگیر، نبردی کوچک محسوب می شد اما از نقطه نظر دریایی جنگی کم سابقه بود و لافل پس از جنگ دوم جهانی، جهان شاهد چنین نبردی در دریا نبوده است.

جزایر فالکلند در اقیانوس اطلس جنوبی که در قرن ۱۸ به تصرف انگلیس درآمد در ۱۹۸۲ مبدل به صحنه یکی از پیکارهای بزرگ تکنولوژیکی نیمه دوم قرن بیستم شد. این جنگ اگرچه از بعد زمینی و نفرات درگیر، نبردی کوچک محسوب می شد اما از نقطه نظر دریایی جنگی کم سابقه بود و لافل پس از جنگ دوم جهانی، جهان شاهد چنین نبردی در دریا نبوده است. دلیل شروع جنگ نیز به بحث بی اهمیت ماهیگیری انگلیسی های مقیم این جزیره که کمتر از ۱۰ هزار نفر بودند بازمی گشت. البته این مسأله بهانه ای بود تا جنگ آغاز شود چرا که اعتراض اصلی به ادعای مالکیت آرژانتین که کمتر از ۱۰۰۰ کیلومتر با جزایر فالکلند (مالویناس) فاصله داشت بازمی گشت، حال آنکه این جزیره در ۱۱ هزار کیلومتری انگلیس واقع بود. در آوریل ۱۹۸۲ ژنرال های آرژانتینی برای دستیابی به شهرت داخلی و خلاصی از گرفتاری های اقتصادی و سیاسی کشور بحث لزوم آزادسازی مالویناس را مطرح کردند و بلافاصله با اعزام ۱۱ هزار سرباز تکاور (نیروهای هوادریا) جزیره را اشغال کردند. گمان آنها این بود که انگلیس به دلیل آنکه دیگر قدرت گذشته را ندارد (در دهه ۷۰ انگلیس بخش بزرگی از نبرد ناوها و ناوهای هواپیمابر بزرگ خود را کنار گذاشت چرا که از عهده مخارج نگهداری آنها برنمی آمد) بنابراین به مذاکرات سیاسی و اعتراضات دیپلماتیک بسنده می کند. اما پاسخ انگلیس کوبنده بود. آنها ابتدا توسط یک زیردریایی اتمی با ۲ اژدر، یک رزمناو آرژانتینی را در ۲۵۰ مایلی جنوب فالکلند غرق کردند و سپس به اعزام ۲ ناو عظیم هواپیمابر و ۳۰ ناوچه (فریگیت) و رزمناو و ۲۵ ناو نربر و لجستیکی اقدام کردند در حالی که زیردریایی های اتمی و غیر اتمی نیز همراه آنها بود. در ۲۵ آوریل ۱۹۸۲ هلی کوپترهای انگلیسی زیردریایی آرژانتینی سانتافه را صدمه زده و آن را به تسلیم شدن واداشتند. در روز ۲۶ آوریل نیروهای آرژانتینی مستقر در جزیره جورجیا واقع در شرق فالکلند در اثر آتش شدید ناوهای انگلیس تسلیم شدند و در ۲ ماه مه زیردریایی انگلیسی کانگورو رزمناو بزرگ آرژانتینی بلگرانو را غرق کرد. حمله متقابل آرژانتینی ها به ناوگان اصلی انگلیس و ناوهای هواپیمابر آنها بی نتیجه بود و در نتیجه شکست این حمله ناوهای آرژانتینی به سمت سواحل آرژانتین عقب نشینی کردند. انگلیسی ها در روزهای سوم و چهارم ماه مه نیز دو کشتی دیگر آرژانتینی را هدف قرار می دهند. ضربات پی در پی انگلیس به نیروی دریایی آرژانتین سبب از گردونه خارج شدن این نیرو شد، حال آنکه خلبانان آرژانتینی از ۴ مه با ورود به جنگ صحنه نبرد را تغییر دادند. ابتدا یک سوپر اتاندارد آرژانتینی با پرتاب موشک معروف اگزوست ناو بزرگ شفیلد انگلیس را غرق می کند که در این حادثه ۲۰ انگلیسی کشته می شوند. در ۱۰ مه ناو گلاسکوی انگلیس

مورد اصابت بمب های هواپیمای آرژانتینی قرار می گیرد اما غرق نمی شود. ضربات آرژانتینی ها اگرچه سبب کند شدن عملیات دریایی انگلیس می شود اما آن را متوقف نمی کند و ناوهای نفربر و لجستیکی انگلیس خود را به سواحل فالکلند می رسانند تا اقدام به پیاده کردن نیرو کنند. از این زمان به بعد جنگ سرعت بالایی به خود می گیرد. هواپیماهای میراژ، سوپر اتاندارد و ای-۴ آرژانتینی با قبول خطر خود را به ارتفاع پایین رسانده و ناوشکن های در حال عملیات پیاده کردن نیرو را در هم می کوبند. ناوهای گلا مورگان، سرگالاهاد، پلیموت و سر تریسترام مورد اصابت قرار می گیرند اما این ضربات تأثیری روی عملیات عظیم انگلیسی ها ندارد. قصد ارتش انگلیس پیاده کردن ۲ تیپ نیرو بود که در ۲۱ ماه مه عملی شد و هواپیماهای عمود پرواز سی هاریر نیز ۲ ناو آرژانتینی که قصد کمک رسانی به نیروهای آرژانتین را داشتند نابود کردند. اما خلبانان آرژانتینی به بهای تلفات زیاد حملات خود را ادامه داده و موفق می شوند با موشک و بمب ناوهای آروگانت، سر پلیانت را صدمه زده و ناو آردنت را غرق کنند. در ۲۳ ماه مه آنها ناوچه آنتلپ انگلیس را نیز با موشک هدایت شونده از ناحیه «پاشنه» مورد اصابت قرار می دهند. اما در همان روز هلی کوپترهای لینکس انگلیس نیز ناو عظیم لجستیکی ۱۳ هزار تنی آرژانتین را با موشک های هوا به دریا منهدم می کنند. اگرچه آرژانتین در نبرد فالکلند مطمئن بود نبرد را در دریا باخته اما جنگ در هوا و زمین را با شدت ادامه داد و غرق شدن ناوشکن کاونتری در ۲۵ ماه مه رقم تلفات انگلیسی ها را به غرق یا صدمه جدی برای ۱۱ ناو می رساند. بدترین ضربه برای نیروی دریایی انگلیس برخلاف آنچه همگان گمان می کنند غرق ناو شفیلد نبود بلکه غرق ناو لجستیکی «آتلانتیک کانویر» در ۲۶ می بود. موشک های اگزوست در این عملیات موفق که توسط هواپیماهای ساخت فرانسه پرتاب شدند، این ناو عظیم را غرق می کنند. غرق این ناو سبب به زیر آب رفتن ۸ هلی کوپتر «وسکس» و ۳ فروند شنوک و وقفه جدی در عملیات توسط انگلیسی ها می شود. آرژانتینی ها روز بعد ناوشکن برودورو را نیز مورد اصابت قرار می دهند. اگرچه ناو غرق نمی شود اما جسورانه ترین حرکت آرژانتینی ها حمله به «گروه ناو» بزرگ انگلیسی در اقیانوس اطلس بود. در این عملیات بی حاصل که در ۳۰ ماه مه توسط هواپیماهای اسکای هاوک و سوپر اتاندارد انجام شد آنها به ناو هواپیما بر اینونسیبل و ناوهای اطراف آن حمله کردند اما حجم آتش شدید «هسته اصلی دریایی انگلیس» به اندازه ای بود که خلبانان آرژانتینی ادامه عملیات را بی فایده دیده و تنها به غرق کردن یک نفتکش و پرتاب یک موشک اگزوست (که توسط انگلیسی ها منحرف گردید) بسنده کردند. حملات هوایی آرژانتینی ها اگرچه شجاعانه و مؤثر بود اما تعیین کننده نبود مضافاً آنکه حداقل ۴۵ هواپیمای آرژانتین طی این جنگ ۴۵ روزه از بین رفت (اگرچه ۱۳ ناو انگلیسی غرق شد یا صدمه دید). سربازان آرژانتینی که در جزیره بدون پشتیبانی دریایی و هوایی باقی مانده بودند در ماه ژوئن تسلیم نیروهای انگلیسی شدند و جنگ خاتمه یافت در حالی که ۶۳۵ آرژانتینی و ۲۵۵ انگلیسی در این نبرد جان باخته بودند. جنگ فالکلند اگرچه منجر به شکست قطعی آرژانتین شد اما ضعف نیروی دریایی را در برابر نیروی هوایی آشکار کرد. هیچکس گمان نمی کرد سومین نیروی دریایی جهان که زمانی نه چندان دور قدرت اول و مالک نیمی از جهان بود چنین ضربات خرد کننده ای از تعدادی خلبان ارتش جهان سومی آرژانتین تحمل کند.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/۲۰۸۲۵/ضربه-انگلستان-ضربه>